

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NATIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEÀ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviația noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovi de-o potrivă în lidiul parazitar și în România necinstituit
și instrănat.”

Apărare sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plăgari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Inșii și fabrici — — — Lei 500

CRIZA FINANCIARĂ.

MIJLOACELE EI DE ASANARE.

Trăim vremuri tare grele....

Tara trece printr-o mare criză financiară (strămtorare bănească). La o adunare ținută acum vre-o zece zile cu deputați și senatori național-țărăniști dl. primministru Iuliu Maniu a spus că deficitul bugetar pe anii din urmă și până astăzi se ridică la suma îngrozitoare de 19 miliarde, așcă cu atâtă s-au adunat mai puțini bani în casa țării de cum se crezuse că se vor putea aduna. (cheltuieli însă s-au făcut crescându-se că se vor putea aduna și bani de lipsă pentru a le plăti) Cu atâtă rămas statul dator numai în cei 3—4 ani din urmă, fără să mai socotim datoriile cele mari, ce s-au făcut în decursul războiului, precum și imediat după terminarea războiului.

Guvernul actual hotărât să aducă în rândul multele datorii, ce apasă asupra țării, a făcut în luna Ianuarie un buget, așa zis, echilibrat. Așcă s'a socotit căci bani se pot încasa și s'a stabilit ca nici un ban să nu se cheltuiască mai mult, făcându-se datorii nouă. Ba s-au pus în buget sume și pentru a plăti ceva din datoriile de până aci.... Ei dar socoteala de-acasă nu se potrivește totdeauna cu cea din târg... Așa și aici.... În lunile din urmă s'a aflat că pe lângă datoriile cari se știau în Ianuarie mai avem datori și prin alte părți. Așa că ne mai trebuie vre-o 2 3 miliarde încă pentru a regula și pe acestea.... Intrebarea e acum de unde mai ieși atâtă amar de bani? „Să se ridice dările” zic unii.... Iarăș alii strigă în gura mare să se micșoreze cheltuielile...

Greu de ales... Să ridici dările? Dar cătă lume nu se plâng și contra dărilor de azi?... Mai ales ar fi greșit să se ridică așa numitele dări indirekte sau dări de consum cum este taxa pe zahăr, taxele vamale pentru îmbăcămintă și alte lucruri de care avem lipsă pentru traiul zilnic.... Toate lucrurile sunt așa de scumpe că să fie dacă se mai ridică încă și taxele pentru ele?... și până acum cei mai mulți abia ne tragem de pe-o zi pe alta....

Să se micșoreze cheltuielile atunci! Lucru foarte ușor dacă nu te gândești mai mult. Nu cheltuești numai atâtă căt ai! Nu ai să mânânci?... rabzi!! Iată vine

în minte povestea cu calul țiganului. Si țiganul (care nu prea avea fân) s'a pus să-și învețe calul să nu mânânce. Un singur năcaz s'a întâmplat însă: tocmai când se învățase calul mai bine să nu mânânce atunci a... crăpat... cam aşa stăm și noi... De ani de zile și noi facem încercări să ne învățăm să nu mânâncăm Bugetele țării dela război încoace au fost aşa de mici față de multele lipsuri ce-ar fi trebuit săplinite. Din lipsă de bani drumurile s'au lăsat desfundate, la drumul de fier abia s'a cărpat încă colea căte ceva, armata în mare parte e desbrăcată, iar funcționarii sunt plătiți aşa cum știm cu toții, fiind sdremțuroși și flămânzi, pierind atâtă de tuberculoză. Toate acestea fiindcă trebuie să crătam!

O țară ca a noastră ar trebui să aibă un buget de cel puțin 70 de miliarde. Abia atunci s-ar putea ținea un pic de rânduială în toate... Iar bugetul nostru de azi abia face jumătate din aceasta sumă. Li-se mai cere să-i reducem și pe acesta... Povestea cu calul țiganului acușă se adveretește și la noi....

Bine! veți zice D-Voastră, dar ce să facem? Datoriile trebuie plătite.

E în joc cinstea și viitorul țării!

Trebuie bani!.... Repede!.... De unde să-i scoatem?

Apoi iată ce credem noi: Nu trebuie puse dări noi, mai ales nu dări pentru lucrurile de lipsă pentru traiul zilnic al celor mulți și săraci... Altceva trebuie să se facă... să se publice după căt venit plătește dare fiecare cetățean al acestei țări, mai departe ministerul de finanțe să fie obligat (nu-i vorbă ar fi el obligat dar nu se face) să caute, ori din partea cui s-ar cere, dacă venitul declarat e real sau că respectivul a declarat venit mai puțin pentru a plăti dare mai puțină înșelând astfel statul respectiv pe ceilalți cetățeni cari și-ar dări darea în mod cinstit.

Dacă s-ar purcede în felul acesta numai din Aradul nostru s-ar mai putea încasa foarte ușor cel puțin 80—100 de milioane.

...E de a dreptul revoltător cum s'a făcut până aci... Deși în lege se spune hotărât că cei care au

avere și venite mai multe trebuie să plătească și dare mai mare, par că anume se caută contrariul. Unui biet de slujbaș sau vre-unui nenorocit de pantofar îi ieși și perina de sub cap, cei cu buzunarele umflate, cu venite de miliioane și zeci de milioane plătesc numai după o sută două de mii de lei... Cunoaștem advocați directori de bancă, cari numai pentru amantă pot cheltui căte 50—60 mii la lună. Nu mai vorbim de automobile și palate, de călătorii la Monte Carlo și Nissa. Câtă dare plătesc? După venit de 3—4 sute de mii... Oare ce năcaz s-ar întâmpla dacă căte un boier de acesta ar plăti dare (așa după cum se cuvine) după un venit de 8—9 milioane.

Nici un năcaz! Atâtă doar că cutare muiere desfrânată ar primi numai 40 de mii la lună în loc de 50.

Vedeți dar domnilor dela guvern că nu e lipsă de dări noui... Nu!

Să se încaseze numai dările de azi, dar în mod cinstit și dela toată lumea.

...Probabil că atinși peste bot vor fi. (Si porcul a fi patat când a fost scos din cucuruz). Tipetele lor însă vor fi învăluite de multimea cea mare, care își trage de multeori pânea din gură pentru a-și putea plăti datoriile față de țară, fără să protesteze.

Trebuie să știm că cari nu vreau de bunăvoie să-și facă datoria față de țară... Dacă în timp de război cel care-și precupește viața când e vorba de apărarea țării — e un trădător și un mișel, de zece ori e mai trădător și mișel acela, care caută să înșele țara, atunci când ea nu-i cere viață ci doar o mică parte din căstigul său (de muleori căștig din înșelarea altora)... Trădătorii și mișelii — ori de care fel ar fi — să fie așezăți la locul lor...

Nu e nevoie de dări nouă! Iar dacă trebuie încasate cheltuielile apoi și noi suntem pentru aceasta. Sigur trebuie să înceteze banchetele și ospețele, atâtă de milioane, cari se dau pentru căci trași-împinși ce colindă prin Paris și alte părți să se ție în casa țării. Dar să nu să înceteze

cu repararea drumurilor sau refacerea căilor ferate sau aprovisionarea cu cele de lipsă a armatei. Nici să nu se arunce pe drumuri fără o coajă de pâine atâtă funcționari săraci și muncitori. Nu în felul acesta să se cruce.... Să se grijească ca Falcoianu și altu să nu mai poată fură sute de milioane! Să se controleze averea funcționarilor îmbogățiti de pe o zi pe alta și statul să-și ieșe înapoi ceea ce i s'a furat!

Sau poate guvernul nu știe cari sunt aceia?... *Îi arătăm noi. Cunoaștem atâtia administratori și subadministratori, șefi și subșefi directori și controlori, cari au venit cu hainele de pe ei, iar azi sunt multimilionari cu palate și moșii, cu amante îmbrăcate numai în aur și mătasă. Toată lumea îi știe numai guvernul nu? Dacă e vorba de reducerea lefurilor, pe ale acestora să le reducă... Suntem siguri că numai în Aradul nostru s-ar găsi cățiva administratori și șefi cari ar fi aplică să slujească toată viața de aci nainte fără nici o plată numai din patriotism(?) ba unii ar fi așa de patriotic(?) încât ar mai plăti ei statului, numai să fie lăsați să servească mai departe... Răspundem noi dacă în scenarea nu reușește...*

Dacă e vorba de cruce, apoi să se caute cum se execută diferențele furnituri la căile ferate și la armată. Oare ce e cauza că sine noui plesnesc sub trenuri sau mașini și alte lucruri primite ca bune peste 3—4 săptămâni nu se mai pot folosi?... poate că în legătură cu aceasta s-ar deslega și alte enigme... S-ar descoperi de unde au fost luati banii pentru ca să se zidească palate scumpe și ville dela Ghioroc; sau ar ieși la iveală de unde are palate și multe milioane cutare negustor de fier ruginit, azi mare furnizor la căile ferate. Si deodată cu aceste descoperiri și criza financiară s-ar putea rezolva fără să fie nevoie să lași pe atâtia funcționari fără pâine, sau să ridici dările.

Cerem guvernului să ne lase numai 24 de ore să încercăm... Ne dăm capul dacă nu reușim!

Serbările dela Alba-Iulia.

Serbările comemorative de 10 ani, dela sărbătoarea României-Mari s-au terminat. Națiunea română s'a arătat dragosteia cea mare, bucuria nemărginită și entuziasmul sincer de nedescris cu care a serbat zlua sf. în care întreg naționalul a ajuns să fie sub stăpânirea Marele Rege a Românilor, când provinciile desorbite din jugul dușmanilor seculari au fost alipite pentru totdeauna la Patria-Mamă.

Cine n'a fost la Alba-Iulia în ziua serbării, poate celi toate zilele totuși nu va ști să judece, să aprecieze și nici măcar să-și închipue acele momente de fericire, de înălțare sufletească pe care le-au gustat sutele de mii de oameni adunate în orașul eroic, atât de scump ţării noastre.

Acolo a fost întreaga familia Regală în frunte cu Micul Rege, lăbirea speranță și măngăerea neamului, Înalta Regență, Metropolitii, Episcopii, guvernul, parlamentarii, foștii ministrilor, generalii, toți diplomații țărilor străine și înălții demnitari ai țărilor ca și alți funcționari mai mici studenți, tineri și muncitori.

Des de dimineață a început să înainteze valuri și valuri de oameni în splendite costume naționale în frunte cu prea frumoasele drapele și puternicele muzici. Drapelele păreau un codru și vulturul muzicelor, gemetele lui Goarne, buciume, coruri, fanfare și bumburii de tunuri au prevăzut zorii zilei.

Zeci de mii de oameni n'au durmit toată noaptea de Duminecă spre luni, ci au visat încădătat visul de demult, visul vechiului strămoșesc, care s'a realizat acum zece ani și pentru care s'au jertfit atâția martiri și eroi.

De pe față fiecărui ceteal bucurie mulțumire și fericire. Totul era sărbătoare.

După orele 6 au început să vie trepturile cu înălții demnitari, apoi trenul ministerial și la ora 9 trenul regal, din care au descins: M. S. Regele Mihai, M. S. Regina Maria, A. S. Principesa-Mamă Elena, A. S. Principale Nicolae, Regele și Regina Greciei, Înalții Regenți: patriarhul Miron și Buzdugan și suita lor.

Familia Regală a fost întâmpinată cu flori și cu urale nefărșite de înălții demnitari români și străini, de armată și poporul care o aștepta. Primarul orașului a eșit înainte cu pâine și sare după vechiul obicei. M. S. Regele și A. S. Prințul Nicola a trecut în revistă armata, care a prezentat armele iar muzica intona „Imnul regal”.

S'a format apoi cortegiu, care a parcurs străzile orașului până în cetate. În sf. biserică a încoronarii s'a oficiat serviciul divin de Metropolitii asistați de episcopi și o mulțime de protopopi și preoți. Răspunsurile liturgice le-a dat vestitul cor „Carmen” din București.

Apoi Înalț P. S. Patriarch-Regent Miron a lăsat o prea-frumoasă cuvântare, iar în Sala Unirii unde a urmat o ședință festivă a vorbit Înalțul Regent Buzdugan, dl. I. Maniu și A. S. R. Principale Regent Nicolae.

După ședință festivă, s'au dus și au ocupat tribunele și s'a început defilarea cu veteranii din 1877-8. Cortegiile istorice s'au făcut pe epoci începând dela Daci și Romani... toate au fost foarte frumoase.

Au plăcut mult arcașii lui Ștefan, Moții lui Iancu și studenții cu drapele cu svastice.

A urmat apoi armata, viteză noastră armată, care deasemenea a fost foarte bine. Tancurile și automobilele blindate au impresionat adânc.

Defilarea a durat aproape 2 jum. ore; a fost bine că n'au defilat „voinicii” fiindcă foarte ușor se putea întâmpla ca pe lângă aplaude să fie și fluerături.

M. S. Regele era așa de scump și a privit cu atâta atenție întreagă defilarea, interesându-se despre unele lucruri la Principesa-mamă sau M. S. Regina!

Oaspeții străini, diplomații, delegații și ziariștii și-au exprimat admirăriunea pentru cele văzute.

Până la finea defilarilor totul a fost bine, ceeace a urmat însă după defilare a fost sub ori ce critică și este a se mulțumi d-lor conducători-aranjatori, cari ca totdeauna numai până atunci se interesează de oameni până au lipsă de el, pe urmă spargă și capul, ce le pasă lor.

Lumea, sutele de mii de oameni, fiindcă se poate să fi fost adunați peste 400.000, obosită, nedormită, flămândă, nemai fiind nici o disciplină nici o ordine, s'a aruncat asupra sătrelor în cari se găsea pâine, vin și carne. O simbulicală, leșinuri, strigăte, vaete, cărtiri, înjurături, etc., aceste au fost urmările.

După plecarea Familiei Regale lumea a năpădit gara cfr. să se urce cu forță — ne mai alegând — pe ori care tren, să plece ori unde, numai să plece din Alba-Iulia, în care naivitate cu câteva momente se simțea atât de fericit.

Când a început să cadă și puțină ploaie, lumea, blata, tărânimile a devenit foarte neliniștită și pretindea trepturi, ca să se poată reîntoarce acasă. Urmarea a fost că în repetiție rânduri a fost bruscată de jandarmerie și armată și în special simpatica studențime, care a demonstrat înaintea brioului de mișcare și a rugat, mai apoi a pretins trenul, garnitura cu care au venit, ca să se poată reîntoarce acasă la Cluj, București, Iași, etc.

Pe noi ne-a mirat foarte mult neîndemânerarea, neprinciperea serviciului de mișcare din gară de a-și face datoarea și preste tot felul celor chemați de a proceda în astfel de cazuri. Iți făcea impresia că s'a pus la cale întrum o sabotare a datorinței — a serviciului.

Frazele lui Ciceo Pop că nu crede să nu fie bunăvoiță, dar că lumea îndisciplinată, deloc nu ne-a mulțumit. Între astfel de împrejurări, chiar și să fie, nu-i deajuns bunăvoiță, trebuie să fie și puțină pricepere.

De ce oare nu ar fi putut fi toate garniturile pregătite în gara Sântimbru, Alba-Iulia și Vinț și în orice moment după plecarea trenului regal, gata și ele de plecare. Armata trebuia să izoleze stația și când sosea o garnitură din spre Vinț și care trebuia să plece spre Teluș, îi se spunea oamenilor, se învagonau atâția căi încăpeau și plecau, venind altă garnitură la rând.

În cazul acesta nu se întâmpla nici o clopnire și până la 12 ori 2 noaptea, toată lumea putea fi plecată cu voie bună și mulțumită, nu cu supărare și înjurând până Marți la 10 ore a.m.

Nu era nevoie ca să plece bieții oa-

meni pe jos până la Vinț 12 km., morți de oboselă, ci puteau veni garniturile după ei la Alba-Iulia.

La început nici măcar înălțat nu se făcea, să i se spună mulțimi, care tren unde pleacă.

Pentru disordinea debandada ce a urmat au fost vinovați atât ofițerii dela mișcare și mi se pare tractiune că și armata, în special însă din conducători-aranjatori.

Ei cu toate acestea dacă foștii ofițeri de serviciu vor fi decorați — și vor fi — pentru bună îspravă, doresc să poarte decorațiile la mulți ani în vînă și sănătate.

Cetele de „Voinici”

Guvernul greșește foarte mult când organizează cete de voinici în cadrele partidului și învită și pe ceilalți partide să facă la fel?

Iși dă seamă de negliobia ce-o face? Da! zicem și noi să aibă — „țara”, accentuez „țara”, — și nu partidele cete de voinici, aşa cum sunt „socotii” în Cehoslovacia, „leventek” în ungaria etc. care organizații sunt ale țărilor, a neamului, iar nu a unui partid politic.

Ce ar zice guvernul, dacă în adevară și ar organiza serios fiecare partid „voinicil” lui — și fiind vorba aici pentru reușita organizării în prima linie nu de suflet și conștiință națională ci de bani — ne-am trezi într-o bună zi cu cete de voinici unguri și jidani bineorganizate și mai bine echipe cu bani primiți dela Bupapesta și dela bancherii jidani din Jară și străinătate și la un moment dat cetele de voinici s'ar încăera și ar curge și roare de sânge..... fiind în continuu o amenințare a linieiștel și ordinei publice!

Unde mai punem că astfel de cete de voinici ar deveni cu siguranță avantgardele armelor din țările vecine dușmane de moarte și înarmate până în dinți contra noastră.

Intrebăm de cî încăodătă: își dă seama guvernul de negliobia ce o face?

Și în legătură cu aceasta să nu uită nici un bun român că tocmali drapelile și tineretul L. A. N. C. în contrazicere cu cetele de voinici și drapelile lor nu sunt a nici unui partid, politic, fiindcă „Liga” nu este partid ci sunt a întregului neam fiind deviza lor: „Hristos, Regele, Națiunea”.

Manual de Demagogie

sau

Cum pot ajunge și eu în sfârșit Ministeru?

de: Romulus Banicescu

(continuare)

În fața muncitorilor manuali, înscriși sau nefișriști în organizații și sindicate muncitorești, socialistice sau comuniste, candidatul va torna uelu asupra postelor lucrătorilor de a munci căt să poate mai puțin și de a fi plătiți cu căt să poate mai mult. Va trăzni și va fulgera asupra directorilor, inginerilor și funcționarilor de Fabrici și de Mine, clasificându-i de „răi ișteți și exploataitori” făgăduind că dacă votează cu el, ajungând la putere, va face o lege după care lucrătorii să primească și procente din căstigul Fabricel sau Minel, pe lângă salariile obișnuite. Le va mai făgădui îmbunătățirea soartei din toate punctele de vedere, pensie pentru spălat și schimbarea hainelor, și în sfârșit tot ce doresc muncitorii pentru ca în cele din urmă, ca Deputat ori Senator, să-le poată spune cu nerușinare: „V-am făgăduit un mare nimic, ține-ți-lăine”.

In caz de nevoie va critica în cel mai aspru termeni Înalta Regență, pe capii armatei și ai bisericiei, preșăvind Republica și sistemul Sovietic, insultând pe conducătorii serviciului de Siguranță a Statului, spunând că nu există nici pericol socialist nici primejdile comunistă decât doar în capetele celor dela siguranță statului care le inventează pe toate cu singurul scop spre a putea trăi din munca și sodoarea lucrătorilor trădă și năcăjiști, accentuând întotdeauna tare și apăsat că siguranța Statului depinde de îndestulire și mulțumirea lucrătorilor și că desfășurarea serviciului de Siguranță a Statului e prima condiție asupra căreia nu să mai discută, ea fiind un spin chinușor în ochiul bravilor comuniști ce s-au convins asupra ratului bolșevic din tiparul bisericii din Moscova, Berlin și Viena. Dacă copiii lucrătorilor sunt jidani, sau creștinii fidănești, candidatul va împărtășii și din picioare că L. A. N. C. fiind cunoscută ca singura organizație politică ce nu să vinde la cel dințal jidan ventit în România peste noapte ca hoții trebuie imediat desființați și toți fruntașii arătași și condamnați la moarte, pentru singurul motiv că nu admit hoții și pungășii ce să facă în politică spre binele și folosul lucrătorilor în cazul acesta și spre paguba și rău-

fărăriilor și a celorlalți cetățeni tot în acest caz.

După adunare candidatul va face o vizită la direcția Fabricei sau Minel, unde lăsându-se „boleroște” în fotoliul moale de piele, punându-și picior peste picior și aprinzându-și o țigare din tutun de Macedonia, va râde bine de naivitatea lucrătorilor și apoi va pune la cale cea dintâi afacere rentabilă în paguba lucrătorilor încântați de atâta făgădulelli.

Înainte de părăsirea localității candidatul luându-și „rămas bun și la revedere la Paștele calilor” dela conducătorii lucrătorilor va promite acestora toate posibile și imposibile, bine înțelese în dauna credulilor de lucrători ce pentru credulitatea lor trebuieexploatați de 2 ori, în folosul vîitorului domn Deputat ori Senator și în folosul conducătorilor sub diferite preteze minciunose, și la rigoare nu va ulta nici odată să încăpea în fața sticlelor cu beuturi alcoolice din crășma cutărei sau cutărei Ițig Sloimsohn, cu care deasemenea va pune la cale tot felul de planuri de a exploata pe prostii de lucrători căt să poate mai mult și mai bine.

Automobilul va fi întodeauna lăsat să aștepte la unu sau doi kilometri distanță de localitate, candidatul venind și plecând pe jos, pentru a

fel lucrătorii să creadă mai lesne că în adevară e democrat, simte cu durețile și necazurile lor, simpatizează cu ideile lor antinaționale înfiltrate în gândire și simțire de „trăntorii de conducători jidani sau jidani în slujba dieritelor asociații social-politice ocluse sau cunoscute, toate în serviciul intereselor criminale a învățăturilor jidaniilor spurcați și blâstămati”.

Sosind apoi în capitala județului candidatul să va duce imediat, la Prefect, — dacă e guvernamental, — denunțând pe conducători ca rebeli și anarhiști ce trebuie imediat arestați cu ajutorul de provocări de revolte prin agenții de prăvocare al prefecturii, iar pe lucrătorii arătași și de periculoși pentru siguranța Statului, introducând imediat stare de asediul și curți martiale provizorii.

După aplicarea acestei bătăi de joc de bieții lucrători candidatul guvernamental va porna cu automobilul în mare goană spre localitate, de unde, — făcând pe cel mai nevinovat om din lume și pe cel mai bun de înimă și de suflet, — va telefona prefectului să elibereze pe garanția sa pe conducători și să desfășeze starea de asediu și curți martiale provizorii, iar lucrătorii să fie lăsați în pace, putându-și manifesta îndelile cum vor.

După serbările Unirii.

Iată-ne trecuți și peste serbările, pe cari le-a așteptat cu atâtă bucurie fiecare bun patriot, timp de 10 ani și pentru care totuși n-am fost în destul pregătiți sufletește, ceeace a dovedit-o absența dela acele serbări, nu a ungarilor, pe cari s'a făcut o mare greșeală că i-au invitat, ci a unor conducători valoroși a țării noastre.

Ne-ar fi plăcut ca să-l vedem de față la aceste serbări, cari au fost a națiunii întregi și nu a național-țărăniștilor, și pe dl. V. Brătianu și pe dl. Averescu, nemai vorbind de dl. Goldiș și dl. Goga, cari nu era permis să absenteze.

In fine să sperăm că până la cele viitoare, pe cari le vom serba peste 15 ani, se va împlini dorința Inaltului Regent și A. S. R. Principele Nicolae, care în frumoasa sa cuvântare a zis între altele:

Dea Domnul ca aceste frumoase serbări comemorative să aibă răsunet cât mai înălțător în toate inimile românești și să fie în acelaș timp un îndemn puternic spre unire în suflete și spre munca neîncetată pentru prosperitatea tuturor...

și că vom fi în adevăr „uniți și în cugete și simțiri”, căci altfel ne va nimici și pe noi „a pizmei răutate”.

Războiul crâncen, din care a eșit întregirea neamului, ne-a lăsat o singură durere care dăinuiește și astăzi: victoria nu a fost însoțită de acele sancțiuni cari în toate celelalte țări au știut să deosebească pe cei buni de cei răi. La noi s'a confundat prea des binele cu răul, adevărul cu minciuna, virtutea cu ticăloșia. Mulți din aceia cari au întins mâna dușmanului, cari au conspirat cu el, cari au păcătuit cu gândul, cu vorba sau cu fapta, au ridicat capul, sfidează opinia publică, solicită sau pretind onoruri și demnități. D. Maniu și cunoaște și suntem conviști că în inima lui de bun patriot îl disprețuiese.

Fără îndoială că acest „truc politic demagogic” aducând rezultatele combine din cabinetul prefectului sau al ministrului de Interne, toți lucrătorii vor vota cu guvernul și candidatul lor va cădea cu triumf, și cu pompă de bani de aci înainte pentru vizitorul d. Deputat ori Senator.

In cele din urmă candidatul ales va răde apoi bline de prostia lucrătorilor și conducătorilor, și apoi în capitală îl va da pe măna Siguranței Statului spre a îl putea oricând avea la dispozitia sa pentru planurile sale de exploatare cu directorii, inginerii și funcționarii Fabriclei sau Mînel, și mai apoi spre a putea fi pe placul crășmarilor jidani de a îl îmbolnăvi de tuberculosă și de sifilis cu sjutorul beuturilor alcoolice din butoalelor spurate și ferite de orice control sanitar, în schimbul cătorva mil de lei pe care crășmarii îl stoarce tot din punga consu-matorilor.

A) Averescanii.

Plecând din punctul de vedere că dl. general Averescu nici azi nu să poate despărții de gândul că să bucură de același popularitate ca în anul 1919 și 1920 când țărani, — mai ales cei

și apoi care înimă românească nu va tresări la apelul adresat ei de către conducătorii Asociației culturale și naționale „Cultul Patrie”, în care s'a spus între altele următoarele:

Tara noastră este frumoasă și bogată. Si mare este destinul neamului românesc.

Dar răduvoitorii lucrează împotriva noastră. Știm, ei se vor frângă de puterea noastră românească neînfrântă. Căci tocmai de aceea noi dăm acest semnal.

Rău trebuie să-l denunțăm.

Dușmanii unelește în afară. Ne sapă înălătură. Iar împreună cu el, unit ne-vrednic dintr noi, aruncă vrajba între frați, și aruncă vrajba în biserică! Strecoară corupția în famili. Împrăștie imoralitatea. Ca că dreptatea în picioare Ne pângăresc demnitatea națională. Încearcă răsvrătire în iubita Basarabie; turbură pe scumpii noștri coloniști, îndurerează pe frații macedoneni în Dobrogea. Si vroesc să întroneze desordinea în locul ordinei.

Fraudele în dauna statului, stupefiante și alcoolul metilic au dat pe față numai o parte din plăgile noastre sociale.

Trebue să combatem uneleștile dușmane și păcatele unora dintre noi.

Iată chemarea „Culturii Patrie”, din care fac parte oameni luminași, dezbrăcați de pasiuni politice, doritori să se statornească omnia și demnitatea în viață socială prin cultul patriotismului și înălțarea valorilor reale.

Să atrasă îndeosebi, atenția celor ce nu trebuie să uite niciodată că sunt români, datorile ce le au în împrejurările grele prin care trezem. În rezumat s'au spus următoarele:

1) Nu putem abdica dela drepturile noastre de stat independent care dispun de o suveranitate deplină, pentru ca să acordăm privilegiul minorităților, cerând un stat în stat.

2) Nu putem admite amnistia sub nici un motiv, sau pretext, căci prin încurajarea acestor de trădere, am descuraja pe cei cari și-au făcut datoria față de patrie și am îngosi jertfele eroilor.

3) Nu putem admite că în locul valorilor intelectuale și morale, să fie încurajate elementele, care prin trecutul și faptele lorjosnice, n'au ce căuta în arena publică.

4) Nu putem admite destrămarea unității noastre naționale, prin încurajarea regionalismului, sub nici o formă și prin descon-

siderarea intereselor supreme ale statului unitar român.

5) Românii conștienți de drepturile și datorile lor, trebuie să reacționeze în contra tendințelor primejdioase de a se încuraja, în țară, crearea de curente internaționale, sub pretextul umanității, sau al democrației; dar care, în realitate, favorizează dezagregarea statului român și sfârșirea unității noastre sufletești.

Cei cari au unelești împotriva patrui, în timpul războiului și au fost în serviciul inamicului, n'au dreptul să dea, astăzi, directive politice.

De aceea, este necesară unirea celor buni și patrioți, pentru curmarea unei stări de lucruri, ce amenință dezvoltarea statului român și întărirea neamului nostru.

De aceste adevăruri ar trebui să fie pătrunși toți românii conștienți.

Și în prima linie, pentru ca să putem avea încredere unul în altul, ca să ne putem îndrăgi frate cu frate, ca să ne putem uni sufletește trebue să inceteze, să fie supimate cu desăvârșire fără nici o milă furturile, hoțiile fiindcă:

„La adăpostul campanilor pentru amnistiere și a unei deplorabile vinovății a autorităților superioare, dela un capăt până la celălalt al țării, se fură!

Bilăță țară, care e cinstită, suferă ponosul... În străinătate, se spune, că suntem o țară de hoți. Contribuabilitii sunt urmăriți cu strănicile, impozite noui sunt aruncate pe spatele mulțimii și în timpul acesta industria jafului în banul public urmează.

In fiecare zi, când deschidem un ziar, găsim o hoție nouă. Delapidări, falsuri, furturi ridicate aproape pretutindeni, funcționari civili și militari sunt descoperiți.

Un membru al Curții de conturi spunea, nu prea de mult, cum că, după calculele sale, o treime din încasările statului e delapidată.

Dacă acesta e adevărul — și de ce n'ar fi? — impozitele cele noi la înălțimea a 4 miliarde, le plătim noi, cei ce nu furăm pe nimeni, — pentru ca să fie acoperite hoțile unora dintre slujbașii țării.

Care este cauza acestei situații?

Să fie hoția în natura românească? Nu se poate, fiindcă nația română e o nație onestă. Lipsă ei de aptitudini pentru „afaceri” și subliniază onestatea.

Atunci, care să fie cauza?

Cauza nu este alta decât lipsa noastră de înțelegere a gravității acestui delict păcat.

Nu dăm multă importanță furtului nu aplicăm cu convingere pedeapsa sancțiunile și alături, o lipsă scandalosă a controlului.

Cunosc cazuri concrete. Ofișeri cari au delapidat, cari, în loc să fie pedepsiți cu rigore și neprihânlire au fost lăsați să demisioneze, au fost reprimiți în armată și au furat din nou, din nou au demisionat din oștire și după aceea au fost primiți în rândurile funcționarilor civili.

Se întâmplă foarte des că hoți în calitate de funcționari ai căilor ferate, au delapidat banii au fost prinși, au restituit furtul, au fost lăsați și au fost reprimiți în slujba aceleiași instituții. „Si când astfel de oameni au totdeauna slujbe la stat, fiindcă sunt acoperiți de un protector politic, atât oamenii de trebă nu găsesc ocupaționi.

Măsuri de toată urgență sunt cerute.

Mai întâi controlul, un alt sistem de control, fiindcă actualul a dat un jalnic faliment. Al doilea, zețea lăzără și a impudoarei să-și retragă definitiv mâna protecțoare de deasupra capetelor violente.

Al treilea, tribunalele să descurajeze, prin sentințe fără milă, pe cei cari ar fi îspătiți să repete delictul.

Si noi rugăm ca actualul guvern să nu se mulțumească numai cu pedepsirea delictelor furturilor, ce se vor descoperi în viitor ci să bine volască a ordona pe lângă cele mai severe sancțiuni, cel mai sever control al avertizorilor tuturor foștilor funcționari publici de orice grade, control, ce ar avea menirea să stabilească, cari din acești au intrat săraci în funcțiile lor și, fiindcă le-a surâs fortuna, (norocul) au părasit acele slujbe ca milionari sau chiar arhymilionari; ba unilor dintr-unii le mai surâde și azi poate fortuna de a se mai afla în finală slujbe. Funcționari imbogătiți prin delapidări de bani publici, ba chiar și foști miniștri devinuți multimiliionari din asemenea fraude, sunt prea bine cunoscuți de către guvern, căci ei au fost în dese rânduri de opoziția de odinioară național-țărănistă arătați cu degetul dela tribuna parlamentului cu mare zgromot, — zgromot prefăcut azi în tâcere mormântată.

Se poate oare, ca acești delapidatori ai banului public, să rămână și sub acest regim nestinherit în posesiunile aferenților lor furate, averi de zeci și chiar de sute de milioane, în cari să se desfăte cu trufie și cu aroganță? Nu este aceasta o sfidă zvărătită în față contribuabililor jefuiți de acești excroci? Știu și fiind că banul Statului este banul cetățeanului agonisit cu mare greutate, — ei trebuie să reprezinte deci munca cinstită și nu hoția.

din vechiul regat și din Basarabia — fanatici de simpatia adusă din războiul față de general, erau gata să te snoopească în bătălie vorbind rău sau criticând pe tata Averescu cum și numeau mulți, candidatul averescan în alegeri va folosi că de des și de mult numeroșii generalului, spunând în gura mare că singurul om în țara românească care a dat pământ țărănimii e talca Averescu și că hoții de liberali îl-a împiedicat de a le mări loturile și de a le da și unele agricole, fără bani. Va încheia fraza aceasta cu cuvintele amăglitoare că singura dorință pe care o mai are talca Averescu „înainte de a muri” e ca să dea plugarilor unele agrocole necesare, să sporească prețul cerealelor și al vitelor, să înființeze cooperative săteni, bânci de unde să primească bani sătenii ori când și orice sumă, căminuri în sate pentru văduve, invalizi și orfani, scutirea de taxe școlare pentru copiii de țărani, scăderea impozitelor și tot ce știe că dorește țărani. Făgăduiala va fi cu atât mai îndesată cu cât candidatul nu are nimic de pierdut mintind cu carul și făgăduind cu găleata. Resultatul dorit va fi mai lesne atins dacă candidatul cumpără cu bani și cu rachie țărani amatori de spoliul politică, căci în care să nu se găsește un omecare loan dornic de bentură și de lărat la

gradul politic a cutării sau cutării partidul politic? făcându-i „agenți electorali” spre a prosti mai bine poporul și spre a putea mai lesne provoca certuri, ură și pismă priore săteni pe chestiuni de interes de partid politic. Spre a fi însă și mai bine asigurată nădejdea că sătenii vor vota cu el, înainte de plecare va vizita, cu toți gurălibii statului, crâșma cutării sau cutării Morit Ștrul, bând în rând cu el rachie împuștat pentru ca să fie adevărat lubește pe țărani, că în adevăr e „democrat” și că singur partidul său e adevăratul partid ai durerilor și necazurilor plugărilor, cum însoții șeful partidului, dl general Averescu, a declarat de atâtea ori în plină Cameră și Senat fără nici o remușcare și fără a se mai gândi că nimic nu să răzbună mai lute și mai lesne ca neadevărul. Bine înțeles că nu va uita niciodată de a aduce grave acuzații de neciunie și hoții celorlalte partide, apoi scăpat de sat candidatul va răde bine de mitătatea oamenilor, clasificându-i de „proști,” și făcându-i pianuri asupra gheșeturilor de făcut pe spatele sătenilor în caz că va fi aleas de Deputat ori de Senator, adăgând că în acest caz sătenii vor plăti scump banii cheltuiți pentru „agenți electorali” și pentru rachia împuștată a lui Morit Ștrul.

La orașe candidatul averescan va înșira toate legile în proiect de reanunțat la „Sf. Așteptă”, promițând să dreapta și în stânga favoruri și beneficii, toate bazate pe loznică partidului „Muncă, Cinstă, Legalitate” pe care nu le-a văzut încă nimeni în țara românească și în care nu crede nici însăși talca Averescu, cu atât mai puțin adjutanțul său Octavian Goga, autorul moral al certurilor românilor pe chestiune de confesionalism, pentru că nu mai amintim și de falomul Petre Groza frate de cracă și tovarăș neadormit în tot felul de gheșeturile de păduri cu șidani din țară și din străinătate, în vreme ce biletul badea Toader nu are nici un băt de lemn de ars din propria sa pădure.

(Va urma)

EPIGRAMĂ

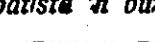
Unui candidat la insureatoare.

Cd te însori, te crezi mare

O spăt la toți, fără habar;

In mod discret o întrebare:

Vezi, ai batistă 'n buzunar?..

C. F. R.

Un ziar fără răspundere scria că se intenționează reducerea salarilor cfr.știlor cu 10% procente. Acest svon n'are alt scop decât ca să producă neliniște între personalul cfr. Este adevarat că se va reduce plata orelor suplementare, a diurnelor fixe și a celor de deplasare, pe care numai d. director general are dreptul să le aprobe, dar nu se va mai reduce la nici un caz salarul, care de altfel și așa este la unele categorii de funcționari foarte mic.

Deasemenea se proiectează reducerea personalului de birou prin concedierea celor angajați provizori și prin necompletarea tuturor posturilor a căror deținători vor fi penzionati.

In ce privește călătoriile cu permise și carnete ale cferiștilor se vor reglementa din nou în așa fel că mulți dintre ei vor călători de acum înainte într-o clasă inferioară celeia în care călătoareau până acum.

Si să ne ierte D-zeu, dar noi aflăm de bună această măsură.

Am scris într-un număr al ziarului nostru că funcționarii de birou au înaintat Direcția Generală, Ministerul comunicărilor și parlamentarilor un memorandum să se ţină seamă de cuprinsul lui când se va vota noua lege cfr. și se va întocmi noul regulament.

In 17 și 18 Mai, când s'a ținut adunarea generală a asociației profesionale a mecanicilor și fochiștilor, s'a hotărît la fel înaintarea unui memorandum de călătoarelor lor.

Si noi sperăm că vor fi împlinite și dorințele d-lor mecanici și fochiști, fiindcă în adevăr el și frânavari sunt aceia, cari îndeplinește cel mai greu serviciu la C. F. R.

In timpul ultim se înmulțesc accidentele de cale ferată; dintre care cea mai înflorătoare a fost catastrofa de Duminecă din gara Timișoara de sus, între Predeal și Brașov. Unui tren petrolier, care a plecat din Predeal, cu prea puțini frânavari și care scoborând în spre Brașov cu o lăție extraordinară, neputând să înfrântă, i s'a dat drumul pe o linie moartă.

Dar mașina a rupt pedeaca - parapetul și trăgând cu ea vagoanele s'a prăbușit în prăpastie; s'a spart vagoanele și s'a aprins tijeuul-păcera.

Personalul trenului s'a găsit moarte sub sfârșături și în flăcările focului năprasnic, care a putut fi stâns numai cu foarte mare greutate.

Doamnel D-zeule! căte pagube și căte victime de oameni nevinovați face nebăgarea de seamă!

Si ce dovedește mal bine că precauțunea scapă lumea și de cea mai mică neplăcere, decât trenurile nesfășuite care au dus sutele de mii de oameni la Alba-Iulia, fără nici cel mai mic accident.

In fine Foia Oficială C. F. R. Nr. 400 comunică pedepsirea inginerului jidău Reichenberg Dezső fost șef al Depoului mare de locomotive din Arad cu mutare disciplinară la depozitul Tg. Mureș, (oare acolo nu și va continua gheștele?), cu întârziere de 2 ani dela înaintare și reținerea sumei de 11,815 din salar, în patru rate lunare în folosul administrației C. F. R.

No, har d-lui că în fine sboară o cioră!

Căt privește pedeapsa pentru atâta porcărit, căte a făcut, ni se pare prea mică și vom reveni la rândul său supră "cheștiunii".

Deocamdată trebuie să amintim că un distins membru al org. L. A. N. C. și ziarul nostru are parte la leuloi în luarea măsurilor pentru pedepsirea celui păcătos, de care mai înainte nu numai nu îndrăsnea nimenea să se atingă, ci din contră par că era apărat și susținut — protejat....

Inspecția T. (tractiune) are acum în fruntea ei pe dl inginer Miulescu, care poate servi de model atât ca funcționar corect, cinstit și energetic că și ca bun român.

Spre știre!

Nici un fel de legitimație sau autorizație pentru încașarea costului abonamentelor a publicațiunilor sau a reclamelor, datată înainte de 20 Mai a. c. nu este valabilă; așa că nimenea, dar absolut nimenea, cine se prezintă cu astfel de legitimație nu-i îndreptățit să încaseze nici un ban în contul ziarului.

In urmă rugăm ca toate pretenziile să ni se trimită pe adresa administrației în: Arad, str. V. Babeș 6.

Se zice:

Că pe șef-rabinul jidănilor care încă a luat parte la serbarele Unirii, când au defilat drapelele mândre ale antisemîștilor decorate cu svastice, l'a apucat tremuriciu, l'au întrecut..... sudorile(?) și a părăsit repede tribuna. Si bine a făcut, căci ușor se putea întâmpla să-i smulgă careva șaseunghiul cușer ce-i atârna, batjocoritor pe peptu-i de găină!

Că Ministerul sănătății și ocrotirilor sociale, hotărându-se reducerea bugetelor, a aflat de bine să suprime tocmai ajutoarele, care se dedeau bieților orfani de război pentru că să-și poată plăti taxele școlare. Din cauza aceasta sunt expuși ca neputându-și plăti acum la finea anului taxele de examene, să piardă sărmanii de ei anul școlar.

Că batjocură față de acești filii de eroi!!!

Că în contra concordatului — între legerei bisericăi rom. cat. și statul român — semnat între dl. Goldiș pe când era ministru și Vatican — papa, protesteză acum cu ocazia ratificării — recunoașterii de parlament, atât clerul ortodox, cât și cel rom. cat.

Ce poate fi conținutul lui de nu te convine nici unora nici altora? Vom vedea!

Că în Basarabia s-au găsit mai multe organizații — nuclee comuniste. La locuințele comuniștilor au fost găsite multe granate și multă dinamită.

Sunt totuși toate acestea numai „sperioare de paseri” cum îl place d-lui Vaida să le numească?!

Că dea D-zeu și să aibă dreptate!!

Că populația din Odesa (Rusia) se hrănește cu pâine din pae măciunate. Aceasta din cauza că tăranii ruși se opun cu arma autorităților, care vreau să rechiziționeze cerealele.

Că dl. Zaleski ministrul de externe polon în trecerea lui prin Buda-pesta a făcut unele declarații de prietenie ungurilor și a promis că acceptă să fie intermediatorul — mijlocitorul pentru o apropiere amicală între Ungaria și România.

Vom vedea ce va declara la București unde va sosi abia la toamnă.

Că în legătură cu economiile contemporane de guvern se vor desfășura în curând ministeriale provinciale.

Foarte bine, căci nici până azi n'a avut nici un rost înflințarea și menținerea lor, decât spese superflu și căte un os de ros celor 4 ministeriale.

Cetățeni și răspândiți, ziarul

„Apararea Națională“.

Luptă și credință.

Mișcarea „Apărării Naționale Creștine”, își urmează cursul, cu toată opoziția înversană a partidelor politice, dictată și afirmată de sbuciumul jidănesc, ca să împiedice în mersul lor curente ce s'au format. Spiritele însă s'au redeșteptat, conștiința națională a început a licări și licărește pretuindeni. Si Doamne, multă nădejde mai am în poprul ardelean, care mai bine de o mie de ani, a suferit chinuri în grozitoare, arderi de vii, închisorii, cum și toate pedepsele, pe care imaginăția ungurească le-a putut născoci, pentru a face pe români să renunțe la „limba lor și la naționalitate“.

Dar toate au fost în zadar. Acest popor a rezistat cu o voință de fier și o putere sopraturală și eroi ca „Horla, Cloșca și Crișan, Avram Iancu“, au luptat alături cu femeile pentru a-și recăpăta drepturile usurpate de maghiari.

Acest popor românesc, oțelit în atâtea suferințe, solidar în mișcări pentru apărarea drepturilor, acum — în libertate — va și să lupte în contra „jidănilor unguri“ care cred că vor reuși să pună mâna pe comerțul întreg, industrie și situația politică a țării! Încercări fac, dar vor fi lipsite de sorții izbăndești.

In mijlocul acestor suferințe, vor răsări eroi — ca cel de ieri, — cari vor să-și înfrângă trofia jidănească și ofensele aduse acestui popor, — căci românul răbdă mult, dar când îl ajunge cuțitul la os, nu-l poate nimeni potoli.

De aceea, trebuie imperios, să se rupă odată cu dezinteresarea noastră — a tuturor, — ea nu este decât crimină — și în dauna — desvoltării economice, naționale și creștine, a neamului.

V. Tepeș.

Informații.

Rugăm ferbinte pe toți On. abonați să binevoiască a-și achita costul abonamentelor ca să nu suferă apariția regulată a ziarului.

Anunțăm cu sinceră și profundă durere că în zilele trecute, a fost înmormântată în comuna Hălmăgel soția preotului Gilgor Alexandru membru devotat a L. A. N. C. lăsând în urmă 3 fetițe și 3 feclori.

Răposata a fost o mamă și o română adevărată, afară de soțul și copiii ei iubiți o deplâng toți Români care au cunoscut-o.

Liga A. N. C. de pe Valea Crișului rugă pe bunul și înduratul D-zeu să așeze sufletul răposatelor între cei drepti, iar familiei întristate să-și dele putere și tările, ca să poată suporta perderea avută.

Logodne:
Afiăm cu placere despre logodna simpaticei doșoare înv. Nelly Crișan (Șiria) cu d. Nicu Pop prof. (Satu-Mare). Felicitările noastre!

Drăgălașa D-șoară Zina Terebeniș din Gală și-a celebrat logodna cu d. Stefan Trifu înv. dir. în Minis.

Urâm tinerei perechi mult noroc!

Azi, Duminecă, 26 Mai a. c. d-nii învățători din cercul cultural Șiria, în conferință populară în fruntea comună podgoreană Cuvîn.

Amănunte despre decurgerea programelor de mai sus vom scrie în numărul viitor.

Cronica rimată.

Așa-i vere 'n politică...

Frunză verde de urcă
Așa-i vere 'n politică
Când pe sate au umblat
Tot de bine ne-au locat
Ne-au promis chiar lumea toată,
Numai să volăm pe roată.
Dar, acuma, uile, vere,
Că, de când îs la putere,
Cum te 'ncarcă și te-apăsă,
De-acuș nu mai ai nici casă.
Porția ni s'a mărit,
Chibritele s'au scumpit.
Si tutunul e mai rău,
Dar s'a scumpit și el, zău.
— Nimic n'ajă infăptuit
Din cele ce-ăși făgăduit.
Imprunțutul l-ași făcut,
Noi nici un leu n'am văzut.
Si totuși ceva să faceti,
Ca ochii să-ni mai scoateți,
Ați dat vot și la Mărie,
In treburi la primărie.
Ce să facă ea cu votul,
Când și noi ne-am ars cu focul?
Frunză verde de pe bală
Greu ni nouă acum sub roată.
Si iar verde pără coaptă,
Doamne, mai întoarce' odată.

Vasile Ciocârlie.

Scrisoare deschisă

B-lui D. Boariu dir. șc. Chișineu-Criș.
Dragă prietenă,

Ai aruncat în opinia publică rânduri desgropate din grija ce o porță „Asociația Invățătorilor“. De sigur, ai dorit să o smulgi din marasmul imobilității și să o înlănușești neturburată de concepția eroică din trecut. Crezând, că ești fătul agitației colective cuprinse de serioase ingrijorări pentru ceata dăscălească, ai pornit pe calea presei românești să învezi gloria întrunirilor noastre când întreg aparatul se punea în mișcare și formula dogme de conținut intransigent în examenul credinței noastre. Disperat, că în cîmpul prestigiului nostru, odată așa de apreciat, nu se mai ivesc secerătorii de încurajări, ai vrut să fi ecoul conștiințelor luptătoare și impulsul masselor anonime. Cu parola pă buze: Soldați culturali, desfășurări stăgurile!, — ai dezirat din pedagogie vremii ifose prea sămănătoare cu tăra unui negustor întîrziat dela târgul oportunitismului.

Fără să știu de intențile programului tău eu, încă în 3 Februarie am dat semnalul de luptă și am înregistrat sosirea timpului de plămădui entuziasme. Atunci am ieșit larg cu întreg com. central ca să reintronăm „Asociația în patrimoniu“ prestigiului.

Dacă ai nutrit tendință să te răsfați în primul regisor cultural, îți sătăcești de bine să-ți expui gândurile în sedința din Februarie, hrănind-o cu ideologii curente. Așa cum ai purces, despărțit de prietenii proprii nemulțumirei ai întins irozilor tăcuți să devină fermentații de neadevăruri plăsite în scris ornamentează de laude. Ai trecut deci peste obligațiile morale ce le aveai față de membrii com. central și ai pus dascălii Jud. Arad la îndemâna pescarilor de năzbătii penibile. Chiar dacă ai vorbit binele lor, acest bine trebuia tipat în urechile conducătorilor și nicidecăt incolăcit în porință dosnice.

Dragă prietenă!

Nu știu de vei putea socoti cu flegmatism socratic asupra grămezelor de vorbe îscădate în jurul apelului Tău. Dorind să fac din apostolie un leac mantuitor, ai preschimbăt-o înt'run târg slobod în care mici negustori de laude își întind spre vânzare marfa egoismului.

Pe acești scotându-i din robia egipceană a tăcerii, le-ai însuflat duhul citezanței și le-ai intins pe țipsie capetele noastre. Dacă asta ai vrut în câteva și ai ajuns scopul credulității.

Eu, însă, am o obligație. Voiu lămuri opinia publică asupra tuturor susținătorilor care se cred reprezentanți cotidiani ai tuturor nălucirilor involburate.

După cum am promis, voi cerca să refac tabloul adevăratului românism, în același timp, voi schița și figurile unor postoli voiajori, după importanță.

Cu aceste rânduri adresate Tăie, înșăcăndală destăinuirilor.

Cu drag:
Cristea,
presed. Asoc. Inv.

